

DAGVAARDING

Heden, de vijftiendwintigste mei 2015, tweeduizend-vier-en-twintig,

op verzoek van Eisers:

1. vereniging **Nationale Bond Overheidszaken**, statutair gevestigd en kantoorhoudende op het adres [REDACTED]
2. de heer **Jordy Zwarts**, geboren op 30 november 1976 en wonende aan het adres [REDACTED]

Hierna tevens genoemd als Eiser 1, sub 2;

En verklaren op voorhand:

'Ik', Sui Iuris Notabel, ben niet onderworpen aan de jurisdictie van enig iemand anders die net als ik door geboorte ter wereld is gekomen. Niemand anders staat tussen mij en mijn Oorsprong in, zo dit gelijkelijk voor ieder ander geldt. Wij zijn allen vrij en gelijk in waardigheid en rechten geboren. Slechts de jurisdictie van een verbintenis geldt die in vrije wilsuiting met enig iemand anders is aangegaan. Zolang overtredingen plaatsvinden op de verbintenis die tussen mij en gekozene is gesloten, is mijn uitgebrachte stem bevroren, laat ik mij niet door de overheid besturen en blijf ik gevrijwaard van elke vorm van dwang die vanuit het bestuursrecht tot mij komt. Ik sta niemand toe om in aanname van een stilzwijgende goedkeuring over mij te besturen, te heersen. Ik verleen aan niets en niemand het recht om mij via de gegeven natuurlijke persoon op mijn familie-achterna(a)m(en) te dwingen tot het aangaan van overeenkomsten, dienstverlening en betalingen buiten mijn wil.

Eiser sub 1, sub 2 dagvaardt gedaagde opdat de gedragingen van gedaagde (die daardoor hun discretionaire bevoegdheid, de ambtelijke immuniteit inmiddels hebben verloren) en de opvolging ervan middels de gerechtelijke uitspraak in Civiel recht kunnen worden gestopt en gecorrigeerd. In het urgent besef 'dat het waardig en menselijk samenleven een zaak is die niet met geld kan worden gekocht' neemt Eiser sub 1, sub 2 thans nadrukkelijk afstand van financiële vordering jegens gedaagde, Eiser sub 1, sub 2 stellen geenszins enige waarde die nog nader bepaald dient worden, en verbindt Eiser sub 1, sub 2 zich aan 'art 93 RV aanhef en onder a en b Burgerlijke Rechtsvordering'.

Heb ik,

Ignatius Caspar Silvester Feringa gerechtsdeurwaarder
gevestigd te Utrecht en daar kantoorhoudende aan het
adres Veldzicht 3

aldus **GEDAGVAARD**,

In Persona;

Pietje Aafke Dijkstra, geboren op 9 december 1954, blijkens verificatie in de Basisregistratie Personen (BRP) de datum 22 mei 2024 wonende in de gemeente De Bilt op een adres waarvan de gedaagde voornoemd aan die gemeente heeft verzocht om dit adres geheim te houden voor derden, om welke reden ik dat geheime adres hier niet vermeld, aan dat adres mijn exploit doende en afschrift hiervan en van na te melden producties latende aan:

de heer Carfontaine, haar echtgenoot;

(voormeld adres in een gesloten envelop met daarop de vermeldingen als wettelijk voorgeschreven, omdat ik aldaar niemand aantrof aan wie rechtsgeldig afschrift kon worden gelaten; *lees!*)

hierna tevens genoemd "gedaagde",

OM: op **woensdag vijf juni tweeduizendvierentwintig**, 's ochtends om 09:30 uur, in persoon of vertegenwoordigd door een gemachtigde, te verschijnen op de terechtzitting van de kantonrechter van de Rechtbank Midden-Nederland, locatie Utrecht, alsdan zitting houdende te Utrecht aan het adres Vrouwe Justitiaplein 1, om daar dan mondeling te antwoorden op de hierna omschreven eis;

AANZEGGINGEN

Daarbij is gedaagde het volgende aangezegd:

- a. de gedaagde te zijner/harer keuze hetzij op DEZE zitting mondeling kan antwoorden, hetzij een met redenen omkleed schriftelijk antwoord kan indienen, VÓÓR die zitting (door indiening ter griffie, correspondentieadres: Postbus 16005 – 3500 DA Utrecht of UITERLIJK OP die zitting (door overhandiging aan de griffier);
- b. indien de gedaagde niet op de bovengenoemde datum, of op een door de rechter nader bepaalde roldatum, verschijnt en de voorgeschreven termijnen en formaliteiten in acht zijn genomen, de Kantonrechter de eis bij verstek toewijst, tenzij deze hem onrechtmatig of ongegrond voorkomt;
- c. van gedaagde bij verschijning in de procedure geen griffierecht zal worden geheven.

§ 1. FEITEN

§ 1.1

Eiser 1, sub 2 stelt met nadruk dat het ondertekenen van het WHO-Pandemieverdrag door een demissionair Minister Pia Dijkstra -alleen al uit hoofde daarvan al- niet rechtsgeldig is, zo kan eveneens die verantwoordelijkheid niet aan enig iemand anders worden overgedragen. Voorts verwijst Eiser sub 1, sub 2 naar de strijdigheid van ondertekening met de 'IHR' (zie § 1.2). Teruggrijpend op het aspect ontslag, de demissionaire minister heeft al dit ingediend en beschikt daarmee niet over de bevoegdheid om beleidsbepalende besluiten te nemen die een wijziging inhouden van het bestaand beleid. Het is haar slechts toegestaan op de 'winkel' te passen, het 'bestaand' beleid als zodanig slechts te continueren. Er is onlangs een nieuw regeerakkoord gesloten tussen PVV, VVD, NSC en BBB, de partijen die over deze vergaande bindende overeenkomst zouden moeten beslissen waarin de soevereiniteit van Nederland overgedragen zal worden aan een ondemocratisch en dus ongekozen vreemde buitenlandse rechtspersoon, orgaan of lichaam. Wat allerwegen is strijd is met art 93 en 97a Strafrecht. Onlangs is ook door de hoogste controlerende macht van Nederland, zijnde de Tweede Kamer met 87 stemmen, een meerderheid de motie aangenomen, met de opdracht aan de demissionaire Regering en dus minister Pia Dijkstra om niet te tekenen voor het WHO-Pandemieverdrag, zij besluit echter om het wel te doen, wat een directe ondermijning is van de democratische rechtsorde; (**Productie 01**).

§ 1.2 **Eiser 1, sub 2** stelt met nadruk dat het ondertekenen van het WHO-Pandemieverdrag in strijd is met de WHO regels, en wel conform het artikel 55, IHR (International Health Regulations). Conform het artikel 55 verplicht het WHO zich om de gewijzigde amendementen vier (4) maanden van tevoren aan de lidstaten en parlementen voor te leggen. Tot op heden is dit niet gebeurd. Zou Pia Dijkstra, de Staatssecretaris of enig iemand anders dit verdrag thans wel tekenen dan wordt een niet-legitiem verdrag ondertekend. Zo zij zich hiervan niet bewust zou zijn, weten is geweten, gedaagde neemt hiervan kennis op het moment dat zij deze dagvaarding leest. Het is absoluut onacceptabel een verdrag te ondertekenen waarvan de voorwaarden onbekend zijn. De voorgenomen wijzigingen in het verdrag worden geheim gehouden, waarschijnlijk tot aan de stemming, wat in strijd is met artikel 55 van de IHR. Nota-bene schendt het WHO hiermee haar eigen regels, zie brief advocaat mr. Meike Ter Horst; (**Productie 02**). Feitelijk zou op deze wijze getekend worden op een niet bestaand verdrag wat het tekenen per direct nietig maakt. Zekerheidshalve past Eiser 1, sub 2 de Buitengerechtelijke vernietiging toe, deze gaat in op het moment van ondertekenen van het 'verdrag' "uw ondertekenen is wederrechtelijk, als zodanig tegen het recht gekeerd, zijnde géén rechtshandelen; uit voorzorg is dit handelen Buitengerechtelijk vernietigd* conform artt. 3:44, 3:49, 3:50 3:53 BW zo enig iemand dit handelen, zijnde onrechtmatige daad, op enig moment nadien alsnog als rechtshandelen betitelen mocht dan is dit alreeds door Eiser 1, sub 2 vernietigd vóórdat het voor de rechter komt. *Ten uiterste beroept Eiser 1, sub 2 zich hiervoor op het art 6:228 BW.

§ 1.3 **Eiser 1, sub 2** stelt dat zij niet de enige zijn die zich verzetten tegen het tekenen van het zogenaamd 'Pandemieverdrag'. Het Verenigd Koninkrijk weigert deelname, Slowakije weigert deelname en in de Verenigde Staten tekenen 43 senatoren tegen in een schrijven aan President Joe Biden; (**Productie 04**).

§ 2. INLEIDING

§ 2.1

Nationale Bond tegen Overheidszaken

1. De bond is een vereniging die streeft naar een rechtvaardig en werkelijk democratisch Nederland, waarbij de belangen van de Nederlandse bevolking vanuit het mensenrechtelijke -en burgerrechtelijke oogpunt weer centraal komen te staan binnen de politieke besluitvorming, zie Statuten, (**Productie 03**).
2. De bond wil dit doel bereiken door de Nederlandse rechtsstaat en de directe democratie te herstellen en te vernieuwen. Daarbij is de bond van mening dat er binnen de politiek in Nederland sprake is van een belangenverstremming, waardoor de politieke besluiten niet noodzakelijk in het belang van de Nederlandse burger worden genomen. De bond wil deze belangenverstremming bestrijden door het verstrekken van informatie en ondersteuning van praktische educatieve, juridische en politieke aard om eenieder te laten leven in de volle vrijheid van autonomie, op basis van het gelijkheidsbeginsel en het zelfbeschikkingsrecht.

§ 2.2

Het Koninkrijk der Nederlanden geheel of gedeeltelijk onder vreemde heerschappij brengen (Art. 93 SR) heeft tot doel een verplaatsing van het landelijk bestuur naar mondiaal niveau. Een mondiaal bestuur opereert uiteindelijk zonder nationale identiteit. Lokaal bestuur is vervangen door 'bewaking' van de bevolking. Voor zeggenschap van de bevolking is geen plaats meer. Een zuiver technocratisch besturen zonder inspraak is het doel dat de directeur-generaal Tedros Adhanom Ghebreyesus en de World Health Organization nastreven om de omwenteling te creëren en daarmee Nederland onder vreemde heerschappij te brengen, conform art 93 en 97a Sr. Zij geven hier openlijk blijk van. In het beoogde mondiaal bestuur wordt alles aangewend (waaronder het 'verplicht vaccineren' van ieder mens op Aarde) om een fusie van fysieke, digitale en biologische identiteiten tot stand te brengen (transhumanisme). Dan komt daarmee abrupt een einde aan de eigen identiteit van mensen en hun rechten en is er van autonomie, zelfbeschikking of gelijkheid geen sprake meer, het totale einde van de vrije wil en de Soevereiniteit van het Koninkrijk en de Grondwet van Nederland.

§ 2.3

De gedaagde brengt Eiser sub 1, sub 2 en de rest van de Nederlandse bevolking onder vreemde heerschappij tenzij haar dit rechtens alsnog wordt verboden. Al deze vormen van misbruik door het publieke bestuur zijn onaanvaardbaar. Mensenhandel is strafbaar op grond van de *huidige* nationale strafwet en internationale verdragen, verklaringen en wetten. Hier zij genoemd art. 273f Sr. jo, art. 274 Sr. jo, art. 7 Statuut van Rome lid 1c jo, art. 3 UVRM jo, art. 4 UVRM. Eenieder is van nature *'Sui Iuris'*; wat inhoudt, *'op geen enkele wijze onderworpen aan de jurisdictie van enig iemand anders'*. Een totalitair bestuur dat in strijd hiermee handelt en in strijd met fundamentele rechtsbepalingen naar believen machtsmiddelen inzet, waaronder wapens, (digitale) surveillance, detentie, censuur. Eiser sub 1, sub 2 wil slechts in vrije wilsbeschikking gebruikmaken van het genot van civiele rechten conform art. 1:1 lid 1 en 2 BW, Eiser duldt géén Persoonlijke dienstbaarheden buiten zijn wilsbeschikking wat voor ieder geldt, conform art 3:33 BW. Het heeft dus de hoogste prioriteit dat de inmenging van het WHO op het bestuursrechtelijk handelen geheel en al wordt gestaakt en gestaakt blijft. Op voorhand beroept Eiser sub 1, sub 2 zich hiervoor op art. 273f Sr. jo, art. 7 Statuut van Rome lid 1c jo, art. 3 UVRM jo en art. 4 UVRM.

§ 3. VASTSTELLING

§ 3.1

Ieder mens *'Sui Iuris'* heeft vrijheid van keuze in Nederland en kan zich zonodig beroepen op het onvoorwaardelijke eerste artikel uit Boek 1 van het Burgerlijk Wetboek. Lid 1 van dit artikel luidt: *'Allen die zich in Nederland bevinden, zijn vrij en bevoegd tot het genot van de burgerlijke rechten.'* Lid 2 van dit artikel luidt: *'Persoonlijke dienstbaarheden, van welke aard of onder welke benaming ook, worden niet geduld.'* Wanneer iemand conform art. 3:33 BW een volmacht afgeeft conform art. 3:61 BW om zich als *'staatsburger'* bestuursrechtelijk te laten vertegenwoordigen door de uiteindelijk *'verkozenen'*, dan staat hij in zijn recht om zijn hiertoe afgegeven wilsverklaring (*'Stem'*) op enig moment in te trekken of te *'bevriezen'*. Het staat eenieder vrij om een dienstbaarheid te dulden of niet (langer) te dulden; of grenzen te stellen aan de dienstbaarheid van een *'zaakwaarnemende'* publieke vereniging, om zijn belangen te beschermen tegen die dienstbaarheid en deze middels voorwaarden te beperken. Benevens geniet eenieder bescherming tegen de aannahme dat hij ooit enige volmacht stilzwijgend conform art 3:61 BW heeft afgegeven zodra hij uitdrukkelijk hij verklaart in rechtshandelen conform art 3:33 BW dat hiervan geen sprake is is die aannahme ten einde. Het afgeven van bedoelde volmacht om zich publiekrechtelijk te laten vertegenwoordigen is louter een civielrechtelijk wilsverklaren conform dit art. 3:33 BW, elke als zodanig afgegeven volmacht kan volledig danwel beperkt en/of onder voorwaarden gesteld zijn.

§ 3.2

Behoorlijk publiek bestuur is alleen het bestuur dat op feitelijke grondslagen in bestuursrecht plaatsvindt, een bestuur dat het fair-play beginsel als eerste vereiste in haar bevoegdheid toepast op alle bestuurlijke kwesties. Digitale Identificatie koppelen via QR-codes, 'groene vinkjes') waardoor een surveillance ontstaat waaraan je je niet kunt onttrekken is feitelijke onderwerping, dit is strafbaar, misbruik van gezag volgens art. 365 Sr. (ambtelijk) en art. 284 Sr. (zakelijk).

§ 3.3

Bestuursrecht als afhankelijk recht is ondergeschikt aan het hogere civiele recht conform het gestelde in art. 3:7 BW. Het civiele recht is nationaal geldend dat samen met het strafrecht tot de belangrijkste rechtsstatelijke pilaren van het Koninkrijk der Nederlanden behoort om de bevolking en haar bezittingen wettelijk te beschermen tegen onrechtmatige handelspraktijken en onderwerping tegen haar wil. Publiek bestuur behoort te waarborgen dat het Koninkrijk der Nederlanden vrij en soeverein blijft voortbestaan en dient het civiel recht –net als het strafrecht– te respecteren conform the "Rule of Law". Publieke bestuurders die zich schuldig maken aan onwettige dwang en drang voor allen die op het grondgebied leven, zijn strafbaar. Zij die liegen, bedriegen en zich buiten het zicht van het parlement en de bevolking beijveren om een omwenteling te doen geschieden en zodoende het Koninkrijk onder vreemde heerschappij te brengen, zijn eveneens strafbaar.

§ 3.4

De Universele Verklaring van de Rechten van de Mens geeft duidelijk weer hoezeer het publiek bestuur haar grenzen heeft overschreden. Artikel 30 vermeldt: *'Geen bepaling in deze Verklaring zal zodanig mogen worden uitgelegd, dat welke Staat, groep of persoon dan ook, daaraan enig recht kan ontlenen om iets te ondernemen of handelingen van welke aard ook te verrichten, die vernietiging van een van de rechten en vrijheden, in deze Verklaring genoemd, ten doel hebben.'* De preambule vermeldt *'dat het van het grootste belang is, dat de rechten van de mens beschermd worden door de suprematie van het recht, opdat de mens niet gedwongen worde om in laatste instantie zijn toevlucht te nemen tot opstand tegen tirannie en onderdrukking'*. Deze vermelding is volledig in lijn met het onvervreembare recht van ieder mens om met rust gelaten te worden en zich desnoods actief van tirannie en onderdrukking te ontdoen. In opstand komen is geoorloofd wanneer de suprematie van het recht niet meer wordt erkend.

§ 4. BEVOEGDHEID KANTON

§ 4.1

BEVOEGDHEID : De kantonrechter van de rechtbank Midden-Nederland, locatie Utrecht is krachtens art. 99 Rv bevoegd om van onderhavig geschil kennis te nemen, aangezien gedaagde mevrouw **Pietje Aafke Dijkstra**, woonachtig is in de gemeente De Bilt. Het handelen van gedaagde kan haar persoonlijk worden toegerekend en valt derhalve onder het Civiel recht, er is géén sprake van een ambtsmisdrijf. De rechtbank is bevoegd aangezien de eis geen geldelijk belang betreft, expliciet het geëiste geen vordering boven de € 25.000,- betreft.

§ 4.2

GEEN OBSCUUR LIBEL: Eisende partijen stellen met uiterste nadruk dat deze dagvaarding géén obscuur libel is en derhalve géén sprake kan zijn van een nietige dagvaarding. Artikel 111 lid 2 onder d Rv schrijft voor dat een dagvaarding de gronden van de eis moet vermelden. Daaronder moet worden verstaan de feitelijke grondslag van de vordering en een complex aan feiten dat in verband is gebracht met de ingeroepen rechtsgevolgen. Hieraan is voldaan.

§ 4.3

GEEN EIS TOT SCHADEVERGOEDING: Eisende partijen sub 1, sub 2 geven hierbij uitdrukkelijk aan dat zij geen financiële vorderingen of schadevergoedingen jegens gedaagde zullen instellen en wijzen dan ook elke toedichting rechtens dat er wel een geldelijk belang zou kunnen zijn strikt van de hand. Zij weigeren op elk mogelijk denkbare grond aan te voeren rechtvaardiging te aanvaarden. Het gaat eisers enkel om het rechtsprincipe van gelijkheid van recht in het belang van de rechtsstaat; de 'Rule of Law' die iedereen beschermen moet tegen de tirannie van willekeur. De competentiegrens van € 25.000,- in Kanton is dus geenszins aan de orde. Voor de genoemde dwangsommen geldt dat deze louter zijn gericht op het geven van een prikkel tot het bewegen van gedaagde tot een bepaald doen of nalaten, het fenomeen 'dwangsom' kan zoals bekend niet als een zelfstandige financiële vordering worden aangemerkt.

§ 4.4

GEEN CLAIM TOT MASSASCHADE: Eisende partijen sub 1, sub 2 stellen nadrukkelijk dat hiervan geen sprake is aangezien de Nationale Bond streeft pertinent geen massaschade na, sub 2 betreft een individueel natuurlijk persoon waarop het art. 3:305a BW niet van toepassing is. De belangen die de Bond nastreeft staan verwoord in haar Statuten; (**Productie 03**).

§ 5. MOTIVATIE

§ 5.1

Eiser sub 1, sub 2 dagvaardt gedaagde vanuit een gerechtvaardigde vrees dat zij, gezien haar gedragingen in het recente verleden, met gebruikmaking van de eigen burgerlijke hoedanigheid, in publieke aanstelling steeds ernstiger inbreuken zal gaan maken op behoorlijk bestuur, wat de mensenrechten en civiele rechten van hen diepgaand schaden zal. Het gaat erom dat Eisers en alle andere Nederlanders gevrijwaard worden en blijven dat deze gedaagde schenden voortzetten van hun rechten zoals dat sinds 17 maart 2020 is ingezet. Als deze inbreuken niet eindigen, raakt de totale Nederlandse bevolking vervreemd –zoals in de jaren 1940-1945– van de democratische rechtsstaat die bescherming behoort te bieden tegen de willekeur en waanzin van technocratie waarin cijfers bepalen wat goed is, wat de facto neerkomt op aansturing van geïnstitutionaliseerde slavernij.

§ 5.2

Eiser sub 1, sub 2 betoogt en deelt de rechter ernstig mede:

- a. dat Eisers zich beroepen op alle toepasselijke Nederlandse wetsartikelen in Burgerlijk recht en Strafrecht, wat inhoudt dat zij aanspraak mogen maken op de artikelen die niet in deze dagvaarding staan;
- b. dat het hoofddoel van Eiser sub 1, 2 en 3, een waardig en menselijk samenleven is in overeenstemming met de wens van Koning Willem Alexander, dit kan niet anders gezien worden dan als de wens van ieder mentaal gezond mens die op Nederlands grondgebied leeft;
- c. dat het waardig en menselijk samenleven een zaak is die niet met geld kan worden gekocht;
- d. dat alleen eerlijke zaken als 'zaken' gelden en al het overige geen zaken zijn waar iemand een verplichting aan heeft;
- e. dat het waardig en menselijk samenleven moreel besef en gedrag veronderstelt;
- f. dat in het waardig en menselijk samenleven waarheidsvinding en waarheidsbevinding de basis vormen van een rechtsstaat. Een rechtsstaat, die waarborgt dat het publiekrechtelijk bestuur daadwerkelijk publiekrechtelijk bestuurt in het algemeen en eenieder verbindend belang.

§ 6. TOELICHTING

Welbeschouwd heeft de totale bevolking binnen het Koninkrijk te maken gehad met de grootste volksverlakkerij ooit uit de Nederlandse geschiedenis, bestuurders die de weg hebben geëffend in verraderlijk bestuur en nog effenen naar omwenteling en overheersing, en zij, zoals gedaagde die deze weg blijft volgen. De geschiedenis van verraderlijk publiek bestuur hoeft niet meer te worden herhaald zoals in de periode 1940-1945. Omdat die geschiedenis relatief recent is kennen wij haar nog voldoende, de herdenking beoogt de kennis bewust te houden en door dit bewustzijn de herhaling ervan rechtens te voorkomen.

Eisers zien het derhalve als hun plicht het teloorgaan van de "Rule of Law" door verraderlijk publiek bestuur rechtens aan de kaak te stellen. De rechtsstaat, die de "Rule of Law" als hoeksteen heeft, houdt onze democratie leefbaar, als die hoeksteen ook consequent wordt gerespecteerd. En dit vraagt Eiser van u.

Wanneer Eiser sub 1, sub 2 in deze procedure in het gelijk wordt gesteld, zal dit vanaf dan duurzaam verhinderen dat bestuurlijke bevoegdheden en de invloed die hiervan uit kan gaan nog op enigerlei nog wijze aangewend zou kunnen worden om het Rijk geheel of gedeeltelijk onder vreemde heerschappij te brengen, met een omwenteling wat strafbaar is conform art 93 Sr, art 97a Sr.

Mocht gedaagde zich beroepen op enige rechtsbescherming die haar uit hoofde functie zou toekomen tegen het gestelde in deze dagvaarding, dan dient dit te worden afgewezen. Eiser sub 1, sub 2 beroepen zich op de nationale & internationale verdragen, verklaringen en wetten, die bindend zijn, verwijzende naar art 93 en art. 94 GW. De rechtbank is niet bevoegd grondwettelijk te toetsen op wetten en verdragen vanwege art. 120 GW.

§ 7. VORDERING

1. **Per direct verbieden dan wel nietig verklaren het WHO-Pandemieverdrag** Een verbod met een nog nader te bepalen dwangsom voor gedaagde of degene die hiervoor in de plaats gesteld zou worden om het 'verdrag' te ondertekenen namens de Nederlandse bevolking.

BEWIJSAANBOD

Voor zover de Rechtbank, sector Kanton zou oordelen dat op eisers enige bewijslast rust, biedt Eiser sub 1, sub 2 aan al haar stellingen te bewijzen, met alle middelen rechtens, waaronder het aanvoeren van producties, bewijsstukken enzovoorts.

Mitsdien

Het u edelachtbare vrouwe/heer de kantonrechter behage, bij vonnis met executoriale titel gedaagde te veroordelen (grosse), voor zover mogelijk uitvoerbaar bij voorraad, ook ten aanzien van de proceskosten, gedaagde te veroordelen tot;

1. Een verbod om het WHO-Pandemieverdrag te ondertekenen wat tegelijkertijd een verbod inhoudt voor de Staatssecretaris of enig iemand anders om dit in haar plaats te mogen ondertekenen.
2. Het met terugwerkende kracht nietig verklaren van het WHO-Pandemieverdrag mocht deze bij aanvang van de zitting al ondertekend zijn, hetzij door gedaagde of haar Staatssecretaris of enig iemand anders.
3. Dat aan gedaagde nader te bepalen dwangsommen opgelegd worden;

gedaagde te veroordelen tot voldoening van de kosten van het griffierecht, deurwaarderskosten en gerechtelijke kosten.

de kosten dezes bedragen voor mij, deurwaarder € 112,37 + € 23,60 (BTW) = € 135,97

de schuldeiser heeft verklaard de BTW niet te kunnen verrekenen. De kosten van deze ambtshandeling zijn derhalve verhoogd met BTW.

Gerechtsdeurwaarder